

ES attīstības sadarbība nolūkā atbalstīt mērķi par vispārējas enerģijas pieejamības nodrošināšanu līdz 2030. gadam

Eiropas Parlamenta 2012. gada 2. februāra rezolūcija par ES attīstības sadarbību nolūkā atbalstīt mērķi par vispārējas enerģijas pieejamības nodrošināšanu līdz 2030. gadam (2011/2112(INI))

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā, ka Apvienoto Nāciju Organizācijas Ģenerālā asambleja, atzīstot, cik svarīga ir pieeja enerģijai, lai panāktu ilgtspējīgu ekonomikas attīstību un sasniegtu Tūkstošgades attīstības mērķus (TAM)¹, ir noteikusi 2012. gadu par starptautisko gadu, kas veltīts ilgtspējīgai enerģijai visiem,
- ņemot vērā ANO ģenerāļsekretāra *Ban Ki-moon* uzsākto iniciatīvu „Ilgtspējīga enerģija visiem”²,
- ņemot vērā, ka ANO ģenerāļsekretārs *Ban Ki-moon* ir izveidojis Padomdevēju grupu enerģētikas un klimata pārmaiņu jautājumos (*AGECC*), un ņemot vērā Padomdevēju grupas 2010. gada 28. aprīļa ieteikumus, kuros tā noteica prioritātes — līdz 2030. gadam sasniegt starptautisko mērķi nodrošināt vispārēju energoapgādes pakalpojumu pieejamību visiem un par 40 % samazināt globālo enerģijas intensitāti³,
- ņemot vērā Starptautiskās Enerģētikas aģentūras (SEA) Pasaules enerģētikas pārskatu 2011. gadam, kurā uzsvērts, ka pasaulē aptuveni 1,3 miljardiem cilvēku nav pieejama elektroenerģija un ka aptuveni 2,7 miljardiem cilvēku nav pieejamas tīras telpas ēdiena gatavošanai,
- ņemot vērā augsta līmeņa starptautisko konferenci „Enerģija visiem — nabadzīgo iedzīvotāju pieejas enerģijai finansēšana”, kas notika Oslo, Norvēģijā, 2011. gada 10. un 11. oktobrī, un starptautiskās partnerības enerģētikas un klimata pārmaiņu jomā — iniciatīvas „Enerģētika+” — izveidi,
- ņemot vērā Eiropas Savienības Padomes 2009. gada 19. maija secinājumus par vietēja mēroga piekļuvi atjaunojamiem enerģijas avotiem jaunattīstības valstīs, ar kuriem tika atgādināts, ka „piekļuve atjaunojamiem enerģijas avotiem un moderniem enerģētikas pakalpojumiem ir ekonomikas izaugsmes, sociālās attīstības un Tūkstošgades attīstības mērķu īstenošanas priekšnoteikums” un ka „uzsvars uz ilgtspējīgu enerģiju konsolidēs pieliktos pūliņus, lai īstenotu Tūkstošgades attīstības mērķus, un palīdzēs mazināt krīzi

¹ Apvienoto Nāciju Organizācijas Ģenerālās asamblejas 65. sesija, Ģenerālās asamblejas Rezolūcija Nr. 65/151 „Starptautiskais gads, kas veltīts ilgtspējīgai enerģijai visiem”, Ņujorka, 2011. gada 21. janvāris.

² ANO ģenerāļsekretārs *Ban Ki-moon*, „Manas prioritātes, pildot ģenerāļsekretāra pienākumus”.

³ ANO ģenerāļsekretārs *Ban Ki-moon*, „Manas prioritātes, pildot ģenerāļsekretāra pienākumus”.

pasaulē un klimata pārmaiņas”,

- ņemot vērā Komisijas 2002. gada 17. jūlija paziņojumu Padomei un Eiropas Parlamentam par sadarbību ar jaunattīstības valstīm enerģētikas jomā (COM(2002)0408),
 - ņemot vērā Komisijas 2004. gada 26. oktobra paziņojumu Padomei un Eiropas Parlamentam par ES Enerģētikas iniciatīvas turpmāko attīstību un kārtību, kādā izveido Enerģētikas instrumentu ĀKK valstīm (COM(2004)0711),
 - ņemot vērā Komisijas 2011. gada 13. oktobra paziņojumu Eiropas Parlamentam, Padomei, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu komitejai „ES attīstības politikas ietekmes palielināšana: Pārmaiņu programma” (COM(2011)0637),
 - ņemot vērā Reglamenta 48. pantu,
 - ņemot vērā Attīstības komitejas atzinumu (A7-0442/2011),
- A. tā kā pasaulē aptuveni 1,3 miljardiem cilvēku, no kuriem 84 % dzīvo lauku reģionos, nav pieejas elektroenerģijai un tā kā 2,7 miljardiem cilvēku nav pieejamas tīras telpas ēdiena gatavošanai¹, un tāpēc telpās rodas dūmi, izraisot vairāk nekā 1,4 miljonus priekšlaicīgas nāves gadījumu gadā, kas pēc HIV/AIDS ir otrais biežākais priekšlaicīgas nāves cēlonis pasaulē²; tā kā pašreizējais piekļuves trūkums enerģētikas pakalpojumiem daudzās nabadzīgās valstīs ir novedis pie dzimumu nevienlīdzības un jo īpaši nelabvēlīgas situācijas sievietēm un bērniem;
- B. tā kā piekļuve enerģijai ir īpaši svarīga, lai īstenotu vairākas tiesības, kas ietvertas 1966. gada Starptautiskajā paktā par ekonomiskajām, sociālajām un kultūras tiesībām un citos cilvēktiesību un vides juridiskajos instrumentos;
- C. tā kā TAM netiks sasniegti, ja netiks panākts būtisks progress energoapgādes uzlabošanas jomā, un šā uzdevuma veikšanai vajadzīgais aplēstais gada investīciju apjoms ir USD 48 miljardi līdz 2030. gadam, kas ir aptuveni 3 % no investīcijām, kuras paredzētas enerģētikas infrastruktūrā līdz 2030. gadam, un kas līdz 2030. gadam ļaus panākt tikai nelielu CO₂ emisijas pieaugumu par 0,7 %³;
- D. tā kā atjaunojamiem enerģijas avotiem un jo īpaši nelieliem decentralizētiem risinājumiem ir lielas iespējas nodrošināt uzticamus un ilgtspējīgus enerģētikas pakalpojumus par pieņemamu cenu nabadzīgajiem iedzīvotājiem, jo īpaši jaunattīstības valstu lauku apvidos; tā kā jaunattīstības valstīs atrodas teritorijās, kas ir bagātas ar atjaunojamiem enerģijas avotiem, jo īpaši vēja un saules avotiem, tā kā, lai nodrošinātu šo avotu plašāku izmantošanu jaunattīstības valstīs, vēl ir jāatrisina daudzas problēmas, tostarp finansēšana, spēju veidošana, tehnoloģiju nodošana un pārvaldības reforma;
- E. tā kā atjaunojamās enerģijas tehnoloģiju izmantošana ir īpaši svarīga jaunattīstības valstīm,

¹ „Enerģija visiem — nabadzīgo iedzīvotāju piekļuves enerģijai finansēšana”, īpašs agrīns izvilkums no Pasauls enerģētikas pārskata 2011. gadam, pirmo reizi prezentēts konferencē „Enerģija visiem”, kas notika Oslo, Norvēģijā, 2011. gada oktobrī; ESAO/SEA, 2011. gada oktobris (http://www.iea.org/papers/2011/weo2011_energy_for_all.pdf), 3. lpp.

² Turpat, 28. lpp.

³ Turpat, 27. lpp.

lai tās varētu samazināt atkarību no fosilā kurināmā importa un ar to saistīto cenu nestabilitāti, un tā kā liela mēroga atjaunojamās enerģijas projekti (piemēram, ūdens un enerģijas kultūru projekti) var būtiski ietekmēt vietējos iedzīvotājus sociālajā un vides jomā, t. i., attiecībā uz ūdeni vai nodrošinātību ar pārtiku; tā kā tādēļ svarīgs priekšnoteikums līdzekļu devēju finansējuma saņemšanai ir atjaunojamās enerģijas tehnoloģiju ietekmes uz vidi rūpīgs novērtējums;

- F. tā kā pieeja mūsdienīgiem un ilgtspējīgiem energoapgādes pakalpojumiem visiem nozīmē pieeju pilnam energoapgādes pakalpojumu klāstam (ne tikai elektrībai), kas vajadzīgi un vēlamī, piemēram, apgaismojumam, ēdiena gatavošanas un ūdens karsēšanas iespējām, telpu apsildei un gaisa kondicionēšanai, kā arī pieeju informācijai un saziņai un enerģijai tās produktīvai izmantošanai un ienākumu radīšanai;
- G. tā kā tikai 8 % no USD 409 miljardiem, ko 2010. gadā piešķīra jaunattīstības valstīm fosilā kurināmā subsīdijām, saņēma 20 % iedzīvotāju ar zemākajiem ienākumiem¹;
- H. tā kā enerģētikas attīstības indeksa rādītāji lielā mērā ir saistīti ar tautas attīstības indeksu attiecībā uz paredzamo mūža ilgumu, izglītību, IKP uz vienu iedzīvotāju un citiem dzīves līmeņa rādītājiem;
- I. tā kā Subsahāras Āfrikā gandrīz 70 % no visiem iedzīvotājiem nav pieejama elektroenerģija un tā kā iedzīvotāju skaita pieaugums ir pārsniedzis elektrifikācijas līmeni un tā kā to cilvēku skaits, kuriem nav pieejama elektroenerģija, ir pieaudzis;
- J. tā kā vismazāk attīstītajās valstīs tikai nelielai iedzīvotāju daļai ir pieeja elektroenerģijas tīklam; tā kā tuvākajā nākotnē visu iedzīvotāju pieeja tīklam netiks nodrošināta, un tāpēc decentralizēti risinājumi, piemēram, maza mēroga, ārpustīkla un mikrotīkla enerģētikas risinājumi, ir vienīgā iespēja turpmākajos gados nodrošināt vispārēju enerģijas pieejamību;
- K. tā kā tiesiskuma ievērošana un spēcīga pārvalde ir galvenie faktori, kas būtu jāveicina, lai piesaistītu privātās investīcijas nolūkā nodrošināt visiem pilnīgu piekļuvi enerģijai;
- L. tā kā pēdējie Komisijas paziņojumi par enerģijas jautājumu attīstības sadarbībā tika pieņemti 2002. un 2004. gadā,
 - 1. uzsver — lai gan nav Tūkstošgades attīstības mērķu attiecībā uz enerģētiku, piekļuve mūsdienīgiem un ilgtspējīgiem energoapgādes pakalpojumiem visiem (turpmāk — „vispārēja enerģijas pieejamība”) ir priekšnosacījums, lai sasniegtu TAM; tādēļ uzskata, ka enerģētiku vajadzētu izvirzīt priekšplānā debatēs par nabadzības izskaušanu, tajā pašā laikā nodrošinot, ka plašāka piekļuve mūsdienīgiem enerģētikas pakalpojumiem notiek saskaņā ar ilgtspējīgas attīstības principiem; aicina Komisiju izstrādāt paziņojumu par attīstības sadarbību nolūkā atbalstīt vispārēju enerģijas pieejamību 2012. gadam, kuru šim jautājumam velta ANO;
 - 2. aicina Komisiju un dalībvalstis apstiprināt un apņemties atbalstīt ANO noteikto starptautisko mērķi par vispārējas enerģijas pieejamības nodrošināšanu līdz 2030. gadam un savu politiku un attīstības sadarbību pielāgot šim mērķim;
 - 3. uzsver, ka atjaunojamo enerģijas resursu plašāka izmantošana ir ideāls veids, kā

¹ Turpat, 40. lpp.

starptautiskā sabiedrība var piedalīties mērķa sasniegšanā nodrošināt visiem pilnīgu piekļuvi mūsdienīgiem enerģētikas pakalpojumiem, tajā pašā laikā apkarojot klimata pārmaiņas; aicina Komisiju izstrādāt rīcības plānu, lai vispārējas enerģijas pieejamības mērķi integrētu attiecīgajās ES politikas jomās, kā arī visās attīstības politikas nozarēs, piemēram, lauksaimniecības, rūpniecības, tirdzniecības, veselības aizsardzības un ūdensapgādes nozarēs, un nodrošināt politikas jomu un nozaru saskaņotību attiecībā uz vispārējas enerģijas pieejamības mērķi;

4. atzinīgi vērtē enerģētikas iekļaušanu „Pārmaiņu programmā” kā vienu no svarīgākajiem elementiem un sagaida atbilstīgu Komisijas rīcību; aicina Komisiju nepakārtot jautājumu par piekļuvi enerģijai jau nosauktiem svarīgiem aspektiem, kas saistīti ar energodrošību un klimata pārmaiņām, un nejaukt tos ar šiem aspektiem;
5. rosina izstrādāt īpašu enerģētikas un attīstības programmu ES attīstības sadarbības politikā, liekot uzsvāru uz vispārēju enerģijas pieejamību;
6. norāda — pieredze liecina, ka centralizēta ražošanas jauda un tīkla paplašināšanas mērķi bieži vien nav uzlabojuši enerģētikas pakalpojumus nabadzīgajiem iedzīvotājiem; tādēļ uzsver nepieciešamību atbalstīt decentralizētus risinājumus atjaunojamās enerģijas jomā, piemēram, maza mēroga, ārpus tīkla un mikrotīkla enerģētikas risinājumiem, lai aptvertu visas jaunattīstības valstu iedzīvotāju grupas, it īpaši nabadzīgos un lauku reģionu iedzīvotājus; aicina ES vērst savus centienus — gan finansiālos, gan arī tehniskos — uz šiem maza mēroga risinājumiem, lai novērstu enerģētisko nabadzību tālākos reģionos;
7. norāda uz atjaunojamās enerģijas plašajām iespējām daudzās jaunattīstības valstīs, lai nodrošinātu ilgtspējīgu enerģijas piegādi un samazinātu atkarību no fosilā kurināmā, tādējādi samazinot enerģijas cenu svārstību risku;
8. uzsver, ka Enerģētikas instruments starptautiskā līmenī ir viens no nedaudzajiem finanšu mehānismiem, kas nodrošina finansējumu maza mēroga atjaunojamās enerģijas risinājumiem, un aicina Komisiju nākamajā finanšu plānošanas periodā, kas sāksies 2014. gadā, turpināt finansēt šādus projektus un palielināt tiem atvēlēto finansējumu;
9. aicina Komisiju novērtēt Enerģētikas instrumenta atbalstīto investīciju ietekmi uz nabadzībā dzīvojošo cilvēku piekļuves pamata energoapgādes pakalpojumiem veicināšanu un attiecīgi uzlabot Enerģētikas instrumenta turpinājuma lietderību un efektivitāti jaunajā finanšu plānošanas periodā pēc 2013. gada;
10. uzsver, ka pareizi īstenota atjaunojamo enerģijas avotu izmantošana, lai garantētu enerģētikas pakalpojumus, var nodrošināt ekonomisku risinājumu jaunattīstības valstīs līdz ar ieguvumiem veselības, vides un vietējās attīstības jomā; tomēr uzsver, ka ir jāņem vērā atjaunojamās enerģijas izmantošanas ietekme uz vidi, lai uzlabotu vispārēju piekļuvi enerģijai, jo īpaši attiecībā uz enerģijas ražošanu ar ūdeni, biomasu un agrodeģvielām;
11. aicina ES izstrādāt skaidras pamatnostādnes attiecībā uz vides ilgtspējības kritērijiem atjaunojamās enerģijas projektu finansēšanai; aicina Komisiju noteikt decentralizētas atjaunojamās enerģijas izmantošanu vai ilgtspējīgas zemas oglekļa emisijas / augstas energoefektivitātes panākšanu par prioritāru nosacījumu, piešķirot atbalstu jauniem enerģētikas projektiem;
12. uzsver privāto uzņēmumu lomu, lai jaunattīstības valstīs varētu sasniegt TAM, jo īpaši

pievēršot uzmanību vispārējai piekļuvei enerģijai; turklāt uzsver, ka ir būtiski atbalstīt finanšu resursu un tirgiem ar zemiem ienākumiem pielāgotu tehnoloģisko prasmju attīstīšanu, jo īpaši ar privāto uzņēmumu spēcīgāku līdzdalību valsts un starptautiskajās partnerībās;

13. rosina Komisiju un dalībvalstis, izmantojot attīstības sadarbību un Enerģētikas instrumentu, atbalstīt tādu tehnoloģiju, tostarp tehnisko zināšanu, informācijas un labas prakses, apmaiņu starp partnervalstīm dienvidos un starp Eiropu un dienvidu valstīm, kas piemērotas, lai sniegtu tādas mūsdienīgus energoapgādes pakalpojumus nabadzīgajiem iedzīvotājiem, kuri ir paredzēti spēju attīstīšanai, tostarp attiecībā uz mērķsadarbību, personāla apmaiņu un praktisku apmācību, lai novērtētu un apgūtu tehnoloģisko iespēju attīstību; šajā sakarībā arī mudina nodot energoefektivitātes tehnoloģijas, lai sekmētu enerģijas izmantošanu visproduktīvākajā veidā nolūkā palielināt enerģētikas pakalpojumu apjomu, ko var sniegt ar noteiktu enerģijas daudzumu;
14. aicina pievērst īpašu uzmanību produktīviem enerģijas izmantošanas veidiem projektu / programmu izveidē un līdzfinansēšanā kā būtiskam mehānismam sociāli ekonomiskās dimensijas veicināšanai un ienākumu radīšanai;
15. uzsver, ka ir vajadzīgas efektīvas partnerattiecības starp publisko sektoru, privāto sektoru, kopienām un pašvaldībām, lai paplašinātu piekļuvei atjaunojamās enerģijas pakalpojumiem; aicina Komisiju, kad vien iespējams, attiecībā pret jauniem/inovatīviem enerģijas risinājumiem izmantot tirgus pieeju, piemēram, veicinot vietējo ražošanu, sekmējot vietējo ražojumu laišanu tirgū vai sniedzot tirgus informāciju, lai nodrošinātu vietējo dalībnieku līdzdalību un ilgtspējību; jo īpaši aicina Komisiju veicināt pārvaldes spēju veidošanu, lai sekmētu neliela mēroga energopakalpojumu projektu izplatību, atbalstot MVU;
16. uzskata, ka privātās investīcijas un to piesaiste ir svarīgi, lai pilnībā nodrošinātu vispārēju enerģijas pieejamību, un tādēļ aicina Komisiju veicināt, lai visos tās palīdzības pasākumos tiktu ievērots tiesiskums, jo īpaši vismazāk attīstītajās valstīs;
17. aicina ES delegācijas sniegt informāciju par nodokļiem, stimuliem un reglamentējošām prasībām jaunattīstības valstīs tiem ES uzņēmumiem, kuri vēlas ieguldīt enerģētikas nozarē;
18. aicina Eiropas Komisijai atvieglot labāko praksi apmaiņu attiecībā uz visefektīvākajiem stimuliem, lai veicinātu enerģētikas infrastruktūru paplašināšanos jaunattīstības valstīs;
19. aicina atbalstīt pārdomātas politikas un tiesiskā regulējuma un tādu tehnisko standartu izstrādi un īstenošanu, kas stiprina vietējo dalībnieku veikspēju un vairo privātā sektora investoru uzticību, tostarp mobilizē vietējos investīciju avotus;
20. uzsver partnervalstu, starptautisko finanšu iestāžu un oficiālās attīstības palīdzības (OAP) publiskā finansējuma lielo nozīmi nepieciešamo privāto investīciju piesaistē; arī uzsver, ka ar ES palīdzību piekļuves uzlabošanai enerģijai būtu jāatbalsta vietējā tautsaimniecība, videi draudzīgas darba vietas un nabadzības ierobežošana un ka šo palīdzību nevar saistīt ar ES uzņēmumu līdzdalību vai izmantot to subsidēšanai;
21. atzīst, ka publiskais sektors viens pats nevar nodrošināt visu vajadzīgo finansējumu, lai paplašinātu piekļuvei enerģijai; šajā sakarībā norāda uz privāto investoru un uz tirgu vērstu reformu nozīmi enerģētikas nozarē; šajā sakarībā uzsver, ka lielāks uzsvars uz valsts un

privātajām partnerībām un līdzekļu piesaiste no privātiem finansētājiem var ierobežot vietējo atjaunojamās enerģijas projektu finansiālo pievilcību, jo šādi projekti ir bankām mazāk pievilcīgi nekā lieli ar tīklu saistīti projekti, kas bieži tiek īstenoti lielu uzņēmumu interesēs; tādēļ norāda, ka galvenā atbildība par pieejas nodrošināšanu vispārējiem pakalpojumiem, it īpaši par nabadzīgu un tālākos reģionos dzīvojošu kopienu pieeju izmaksu ziņā pieejamiem pakalpojumiem, ir jāuzņemas valstīm;

22. uzsver, ka partnervalstu rīcībā ir daudz iespēju veicināt vispārēju enerģijas pieejamību, izmantojot tiesību aktus, regulējumu, līgumus vai licencēšanu vai piemērojot universālā pakalpojuma saistības, kas pielāgotas valsts vajadzībām un iespējām, piemēram:
 - nosakot mērķi attiecībā uz pārklājumu koncesijas vai licences līgumos;
 - paredzot atšķirīgu attieksmi pret patērētājiem, pamatojoties uz viņu finansiālajām iespējām;
 - piešķirot subsīdijas vai finansējumu, kas paredzēts konkrētām patērētāju grupām un tālākiem lauku reģioniem;
 - pārskatot neefektīvas subsīdijas, nodokļus un nodevas, piemēram, pārejot no atbalsta fosilajam kurināmajam uz atbalstu decentralizētiem atjaunojamiem enerģijas risinājumiem, lai uzlabotu pieeju elektroenerģijai un energoefektivitāti;
 - liberalizējot operatoru pieeju reģioniem, kuros netiek sniegti pakalpojumi;
 - paredzot fiskālos stimulus infrastruktūras paplašināšanas veicināšanai;
 - pasākumi, lai nodrošinātu, ka enerģija tiek izmantota pēc iespējas efektīvāk;
23. aicina jaunattīstības valstis nopietni apņemties sasniegt vispārējas enerģijas pieejamības mērķi un ierosina sniegt lielāku atbalstu jaunattīstības valstu ministrijām, kas atbildīgas par enerģētikas nozari, lai nākamajā finanšu plānošanas periodā tās varētu saņemt palīdzību vispārējas enerģijas pieejamības nodrošināšanai, tostarp ilgtspējīgas enerģijas ilgtermiņa stratēģijas izstrādei un reģionālās sadarbības enerģētikas jomā uzlabošanai;
24. uzsver, ka liela nozīme ir pilsoniskās sabiedrības, vietējo iestāžu un regulatoru pārredzamai un demokrātiskai līdzdalībai enerģētikas nozarē, lai tie varētu uzraudzīt vispārējas enerģijas pieejamības nodrošināšanu, kā arī lai panāktu labu pārvaldību un taisnīgu konkurenci un lai izskaustu korupciju;
25. prasa jaunattīstības valstu parlamentiem un NVO rīkoties atbilstīgi, lai nodrošinātu un uzraudzītu pārredzamību, demokrātiskus procesus un stabilu tiesisko vidi;
26. ar bažām norāda — šķiet, ka Eiropas Savienības un Āfrikas enerģētikas iniciatīva un tās atjaunojamās enerģijas apakšprogramma galvenokārt koncentrējas uz lieliem projektiem un starpsavienojumiem, mazāk uzmanības pievēršot vietēja mēroga enerģijas risinājumiem; prasa ES atturēties no lejuvērstas pieejas attiecībā uz enerģētikas infrastruktūras izveidi, ņemot vērā, ka liela mēroga infrastruktūra var nebūt piemērota valsts ekonomikas un sociālajai struktūrai un nenodrošināt piekļuvi enerģijai nabadzīgajiem iedzīvotājiem, kuriem parasti ir piemērotāki mazāki vietējie enerģijas avoti;
27. mudina ES veidot dialogu ar partnervalstu valdībām un pilsonisko sabiedrību jaunattīstības

valstīs, lai nodrošinātu, ka gan valsts enerģētikas politikā, gan arī nabadzības mazināšanas stratēģijā tiek ņemts vērā mērķis panākt vispārēju enerģijas pieejamību;

28. aicina dialogā ar partnervalstīm un reģionālajām iestādēm iekļaut īpašu apsvērumu par ieguvumiem, ko nodrošina jautājuma par ēdiena gatavošanai nepieciešamo energoapgādes pakalpojumu attīstību integrācija valsts un reģionālajos attīstības plānos, un aicināt partnervalstis un reģionālās iestādes veidot dialogu ar vietējām iestādēm un nevalstiskajiem dalībniekiem, kas iesaistīti mājsaimniecībām (ēdiena gatavošanai) nepieciešamo energoresursu nodrošināšanā, lai noteiktu efektīvākās iespējas, kā nodrošināt būtiskus uzlabojumus, un lai samazinātu elpošanas orgānu slimību izraisīto nāves gadījumu skaitu; mudina izmantot efektīvākas ēdiena gatavošanas ierīces, jo tradicionālā liela daudzuma biomasas sadedzināšana uz atklātas liesmas kaitē veselībai, jo īpaši bērnu un sieviešu veselībai, kā arī veicina mežu izciršanu;
29. aicina Komisiju vienu reizi gadā sniegt ziņojumu par panākto progresu vispārējas enerģijas pieejamības mērķa sasniegšanā, pamatojoties uz iepriekš noteiktiem ticamiem rādītājiem, un par ES attīstības sadarbības devumu progressa panākšanā;
30. uzskata, ka Komisijas un dalībvalstu sniegtajam atbalstam enerģētikas pakalpojumu attīstībai jābūt balstītam uz visu iespēju relatīvo finansiālo izdevumu un snieguma vērtējumu, ņemot vērā ieguldījumu TAM un valsts attīstības mērķu sasniegšanā, kā arī decentralizētu un centralizētu energoapgādes sistēmu relatīvās izmaksas un nodrošinātos ieguvumus;
31. uzsver, ka ir būtiski iekļaut jaunattīstības valstu enerģētikas stratēģijās TAM, jo īpaši tos, kuri attiecas uz nabadzību, jo piekļuve enerģētikas pakalpojumiem par pieņemamu cenu ir iespējama tikai tad, ja līdz 2015. gadam tiek samazināts to cilvēku skaits, kuru iztika dienā ir 1 ASV dolārs;
32. aicina Komisiju pārskatīt un attiecīgi izmantot iespējamo finansējumu no avotiem, kas saistīti ar klimata pārmaiņām un oglekļa tirgu, lai veiktu investīcijas, nodrošinot vispārēju un ilgtspējīgu zemas oglekļa emisijas enerģijas pieejamību nabadzīgajiem iedzīvotājiem;
33. aicina Komisiju atbalstīt jaunas, uz rezultātiem balstītas pieejas enerģētikas nozarē, piemēram, uz rezultātiem balstītu finansēšanu, atbalstu ar maksājumiem par rezultātu sasniegšanu vai atbalstu par konkrētu pakalpojumu nodrošināšanu iedzīvotājiem, ko patlaban pārbauda arī citi līdzekļu devēji, tādējādi uzsverot, cik liela nozīme ir nevis uz piegādi vērstam („līdzekļu devējs var piedāvāt speciālista palīdzību”), bet gan uz pieprasījumu vērstam („to pieprasa partneris”) atbalstam;
34. aicina Komisiju un dalībvalstis atzīt, ka nabadzīgo iedzīvotāju enerģijas patēriņš jaunattīstības valstīs būtiski neietekmē un tuvākajā nākotnē neietekmēs siltumnīcefekta gāzu emisiju pasaulē (saskaņā ar *IEA* 1,3 % no globālās emisijas līdz 2030. gadam) un ka, lai nodrošinātu zemāko pieņemamo dzīves līmeni, viņu mūsdienīgo energoapgādes pakalpojumu patēriņš uz vienu iedzīvotāju ir jāpalielina un jānodrošina, lai to neierobežotu pārāk stingru klimata pārmaiņu seku mazināšanas pasākumu īstenošana;
35. ar bažām norāda, ka Pasaules Banka un EIB joprojām ievērojamu uzmanību pievērš lielai ūdens spēkstaciju infrastruktūrai; atgādina — pieredze liecina, ka šādi projekti ne vienmēr uzlabo nabadzīgo iedzīvotāju piekļuvi un ka šo mērķi var labāk īstenot ar mini vai mikro ūdens spēkstacijām vietējām vajadzībām, tādējādi izvairoties no traucējumiem sabiedrībai

un videi, kurus rada lielāki projekti;

36. pauž nožēlu par to, ka EIB, Eiropas attīstības finanšu iestādēm un starptautiskajām finanšu iestādēm trūkst ieinteresētības un banku kapacitātes, lai īstenotu mazus enerģētikas projektus, un prasa, lai tās, iesaistoties enerģētikas nozarē, liktu uzsvāru uz vispārēju enerģijas pieejamību, atbalstot arī mazus un ārpustīkla projektus, it īpašu lauku apvidos, un savos enerģētikas projektos un subsīdijās integrētu universālā pakalpojuma saistības attiecībā uz vispārējas enerģijas pieejamības nodrošināšanu;
37. aicina Komisiju un dalībvalstis nedz finansēt, nedz arī kā citādi atbalstīt kodolenerģijas izmantošanu jaunattīstības valstīs, ņemot vērā būtiskos drošības un ilgtspējības apsvērumus;
38. atzinīgi vērtē Eiropas Savienības Enerģētikas iniciatīvas (*EUEI*), *EUEI* Partnerības dialoga instrumenta (*EUEI-PDF*) un Āfrikas un Eiropas Savienības Enerģētikas partnerības darbu; atzinīgi vērtē iniciatīvu „Enerģētika+” un aicina Komisiju un dalībvalstis palielināt līdzdalību un vairāk iesaistīties šajās iniciatīvās, tādējādi veicinot starptautiskā atbalsta koordināciju enerģētikas nozarē;
39. uzskata, ka Rio+20 samits 2012. gada jūnijā sniedz iespēju ierosināt konkrētus mērķus attiecībā uz to, kā likvidēt enerģētisko nabadzību, un izstrādāt ceļvedi par to, kā sasniegt šos mērķus kā globālu stratēģiju, lai padarītu tautsaimniecību videi draudzīgāku; aicina Komisiju un dalībvalstis iekļaut jautājumu par vispārēju enerģijas pieejamību Rio+20 procesā;
40. aicina vispārējas enerģijas pieejamības principu iekļaut TAM laikposmam pēc 2015. gada, kas vēl jānosaka;
41. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Komisijai, Padomei, EĀDD un ĀKK un ES Ministru padomei.